

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2015 r. – Akhras/Rada

(Sprawa T-579/11) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Zamrożenie funduszy — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Prawo do życia — Prawo własności — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Proporcjonalność)

(2015/C 107/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tarif Akhras (Hims, Syria) (przedstawiciele: S. Ashley, S. Millar, S. Jeffrey, A. Irvine, solicitors, D. Wyatt, QC, i R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Bishop, F. Naert i M.M. Joséphidès, następnie M. Bishop i M.M. Joséphidès, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo E. Paasivirta i F. Castillo de la Torre, następnie F. Castillo de la Torre i D. Gauci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 228, s. 16), rozporządzenia Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 228, s. 1), decyzji Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 247, s. 17), rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 269, s. 18), decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylecia decyzji 2011/273/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 56), rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1), decyzji wykonawczej Rady 2012/172/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji 2011/782 (Dz.U. L 87, s. 103), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 266/2012 z dnia 23 marca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 87, s. 45), decyzji Rady 2012/739/WPZiB z dnia 29 listopada 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii i uchylającej decyzję 2011/782 (Dz.U. L 330, s. 21), decyzji wykonawczej Rady 2013/185/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/739 (Dz.U. L 111, s. 77), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 363/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wykonania rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 111, s. 1), decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147, s. 14), decyzji wykonawczej Rady 2014/730/WPZiB z dnia 20 października 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255 (Dz.U. L 301, s. 36), a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1105/2014 z dnia 20 października 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 36/2012 (Dz.U. L 301, s. 7) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2011/522/WPZiB z dnia 2 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia Rady (UE) nr 878/2011 z dnia 2 września 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady 2011/628/WPZiB z dnia 23 września 2011 r. zmieniającej decyzję 2011/273/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii, rozporządzenia Rady (UE) nr 1011/2011 z dnia 13 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii, decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylecia decyzji 2011/273/WPZiB i rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 w zakresie, w jakim akty te dotyczą Tarifa Akhrasa.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty poniesione w niniejszej instancji.
- 4) T. Akhras pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w ramach postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 7.1.2012.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2015 r. – Compagnie des montres Longines, Francillon/OHIM – Cheng (B)

(Sprawa T-505/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego B — Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy przedstawiający dwa rozpostarte skrzydła — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak działania na szkodę renomy znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 107/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Compagnie des montres Longines, Francillon SA (Saint-Imier, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo F. Mattina, następnie P. Bullock)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM: Xiuxiu Cheng (Budapeszt, Węgry)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 września 2012 r. (sprawa R 193/2012-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Compagnie des montres Longines, Francillon SA a Xiuxiu Chengiem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Compagnie des montres Longines, Francillon SA, zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.